

GUD ÄR NÄRMARE ÄN DU TROR

Predikotema våren 2007

Korskyrkan Borås den 11 februari 2007, av Micael Nilsson

Söndagens tema: Nu eller aldrig

Nu eller aldrig

Jag hämtade upp min fru efter jobbet i måndags. Jag hade ägnat en del av eftermiddagen åt att tänka på min predikan för i dag. Efter några ord om hur dagen varit sjönk jag snart in i min egen tankevärld igen. Hopplöst förlorad för omvärlden. När jag skrattade till ville Maria veta varför. Jag svarade: - *Någon i den där församlingsledningen måste snart ta ett allvarligt samtal med mig. Mina predikoförberedelser blir allt mer förvirrade. Det enda jag har inför söndagen är en keramikmugg med en groda på.*

Det hade börjat ungefär en månad tidigare då jag hittade in på en speciell keramikers hemsida. Hennes verkstad låg i någonstans i Stockholm och hon hade specialiserats sig på grodor. Jag hade just läst ett kapitel ur John Ortbergs fantastiska bok *"Gud är närmare än du tror"*. Och jag tänkte: - *Den är perfekt. Jag måste ha en sådan där mugg med en groda på. En kaffekopp med en groda så att jag varje morgon när jag dricker mitt morgonkaffe får se in i den där grodans ögon.* Alltså skrev jag till den där keramikern. Jag uttryckte min önskan att få köpa en styck grodmugg - och skickade med en liten bibelbetraktelse som förklaring till varför. Så nu mera dricker jag mitt morgonkaffe tillsammans med min lilla groda.

Innan någon rusar fram till predikstolen och släpar ut mig bakvägen vill jag säga att jag har ett ganska bra skäl. Min lilla keramikgroda kan predika. Men vad han predikar om ska du inte få veta förrän om en stund.

Nu lyssnar vi istället till en bibeltext, Ps 95:1-7: *"Kom, låt oss jubla till Herrens ära och hylla vår klippa, vår räddning! Låt oss träda fram inför honom och tacka, hylla honom med sång och spel! Ty en stor Gud är Herren, en stor konung över alla gudar. I hans hand är jordens djup, och bergens toppar är hans. Hans är havet, som han har gjort, och fasta landet, som hans händer format. Kom, låt oss falla ner och tillbe, knäböja inför Herren, vår skapare, ty han är vår Gud och vi hans folk, fåren i hans hjord.*

Om ni ändå ville lyssna till honom i dag!"

En närvarande Gud – ett frånvarande folk

Vilka fantastiska ord. Vilken fantastisk påminnelse om vem Gud är, vad Gud gjort, vad Gud kan och, inte minst, var Gud är.

Psaltarspsalmen handlar om en närvarande Gud som håller allt i sin hand. Och när vi verkligen upptäcker det, vad annat kan vi göra än att tillbe? Men sist av allt följer en liten mening som avslöjar att det inte riktigt var så med folket. *"Om ni ändå ville lyssna till honom idag!"*

Psalmen tycks handla om en Gud som är närvarande och om ett folk som är frånvarande. Dagens predikan som ska handla om det svåra i att vara närvarande. Gud är närmare än du tror. Gud är här. Gud är nu. Men var är du?

Närvarobrist

För en tid sedan publicerade Svenska Dagbladet en artikelserie under samlingsnamnet: *"Närvarobrist – om vår svårighet att leva i nuet."*

Där läser jag bland annat om en kvinna mitt i karriären och livet som småbarnsmamma. Hon säger: - *Min dag började alltid dagen före. Jag kunde inte somna utan låg och ältade morgondagen. Vad skulle jag ha på mig? Skulle jag hinna duscha? Vilka punkter skulle jag ta upp på mötet? Efter flera timmar somnade jag till slut av en sömntablett eller ren utmattning... Jag blev duktig på att köra väldigt fort. Jag stannade kvar så sent som möjligt*

på jobbet och körde sedan så fort jag kunde för att kunna hämta så tidigt som möjligt på dagis. Jag blev en mästare på att trixa mig fram i köerna. Jag gav mig själv aldrig tid till att vara här och nu. Jo, på jobbet kanske. Där var jag briljant, alltid väl förberedd. Men hela min tillvaro föll ihop om de ringde från dagis och sa att min dotter var sjuk. Jag hade inte tid att gå ifrån min kalender, säger hon. (SvD, 14 december 2005)

En sekund, en dag, ett liv

Häromdagen läste jag några rader ur författaren Philip Yanceys senaste bok. Ibland kan man hitta, fast det förstås är sällan, några få meningar som motiverar ett inköp av en hel bok. Detta var ett sådant fynd. Philip Yancey talar om mystikerna, ”de heliga” d.v.s. de som lärt sig att leva i Guds närvaro på ett mer medvetet sätt än oss andra. Han skriver: *”(Då)... förstod jag mystikernas, de heligas, hemlighet. De lever en sekund i taget... Om du kan genomleva en sekund så kan du genomleva en dag, och hur du lever en dag är när allt kommer omkring hur du lever ditt liv.”*

Ibland träffas man av en sanning som när man träffas av en ljuskägla och allt blir tydligt. *”Om du kan genomleva en sekund så kan du genomleva en dag, och hur du lever en dag är när allt kommer omkring hur du lever ditt liv.”*

Någon borde ha frågat den stressade småbarnsmamman som jäktade genom storstadstrafiken: Är det så här du vill leva ditt liv? Och kanske att någon borde fråga dig detsamma.

När jag förbereder en predikan vill jag gärna läsa andras predikningar i samma ämne. I veckan läste jag därför en predikan av den katolske biskopen i Sverige, Anders Arborelius över ämnet ”Att leva i nuet”. Han säger: *”Egentligen lever vi ju alltid i nuet. Vi kan inte leva någon annanstans, men det märkliga är, att vi på ett annat plan nästan aldrig gör det. För genom arvsyndens surdeg har det ju blivit så, att vi nästan alltid antingen är upptagna med det förflutna eller planerar för framtiden.”*

Det där var lite svårt. Jag ska försöka göra svenska av det. Biskopen menar att vår oförmåga att leva här och nu har med något som han kallar *arvsyn den* att göra. D.v.s. Gud skapade människan att alltid leva i nuet, inför Gud för att dela hans gemenskap varje sekund. Det måste ha varit ett fantastiskt liv. Men när människan bröt med Gud började hon fly.

Om Kain, en av de första människorna, står det att han blev *rastlös och rotlös*. Vår oförmåga att leva här och nu skulle alltså vara resultatet av en gammal grundskada och av vår flykt från Gud. D.v.s. en flykt från vad vi egentligen är skapade till. Rastlös och rotlös, låter som en bra beskrivning av den unga kvinnan som kryssade så snabbt hon kunde genom trafiken för att hinna med sitt liv.

Förutsättningar för närvarande

Men att leva nu är inte lätt. Och inte blir det till mycket hjälp för dig att gå till en kyrka och höra en predikan om att du ska leva i nuet. Det måste nog någonting kraftfullare till. Jag vill därför säga något om tre förutsättningar för att du ska kunna leva nu.

Tre ord som börjar på F: Försoning, frid och förnöjsamhet.

1. Du behöver bli FÖRSONAD med det förflutna

En stor orsak till att vi har svårt att leva nu är att vi egentligen har fastnat i det förflutna. Det är en stor tragedi att det finns människor som blir berövade på sitt liv just nu p.g.a. sådant som hände – eller inte hände – för länge sedan. En del människor slår sig ner på det förflutnas solsida: - Det var bättre förr. Snön var kallare förr, solen var ljusare, maten var godare, folk sjöng bättre och livet var roligare förr.

Andra går vilse på det förflutnas skuggsida. Det var något någon sa eller inte sa. Elakhet man mött eller kanske orättvisor. Så blir man förbittrad. Fastnar i självmedömkan. Man kanske har rätt i sak, men till vilken tröst är det när det ändå gör själva livet tröstlöst.

Vanligt är också att man kör ner och kör fast i det som inte alls har skett. Vi grämer oss över missade tillfällen.

Du behöver bli försonad med din gårdag.

Jag säger inte att det är lätt. Bara att det är nödvändigt.

Men också att det är möjligt.

Fast det handlarförstås om ett val.

I det kristna livet finns en plats för försoning. Du kanske ska gå dit idag. Du kanske ska gå dit nu. Gå till Jesu Kristi kors där Frälsaren dött för din försoning. Gå till korset för att lämna något du burit på länge.

Du lägger ner en börda när du förlåter någon.

Och du lägger ner en börda när du tar emot förlåtelse.

För att kunna leva nu måste du lära dig släppa greppet om det som varit. Det svåra förstås. Men faktiskt ibland också det goda. För på sätt och vis är det nu eller aldrig.

2. Du behöver FRID inför framtiden

Har du tänkt på att nästan alla sciencefictionfilmer som handlar om framtiden handlar om svåra tider. Hur många sådana filmer har du sett som handlar om en bättre värld. De flesta handlar om tiden efter katastrofen, mänsklighetens förvildande och liknande. Och om det är så vi tänker oss framtiden är det väl inte så svårt att förstå om vi har svårt att njuta av nuet. Då blir ju nuet en slags vagn i ett tåg på väg mot katastrofen.

Jesu ord är träffsäkra. Han som blev människa vet hur det är. Lyssna, Matt 6:25-32: *”Därför säger jag er: bekymra er inte för mat och dryck att leva av eller för kläder att sätta på kroppen. Är inte livet mer än födan och kroppen mer än kläderna? Se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem av er kan med sina bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd? Och varför bekymrar ni er för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er: inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset på ängen, som i dag finns till och i morgon stoppas i ugnen, skall han då inte ha kläder åt er, ni trossvaga? Gör er därför inga bekymmer, fråga inte: Vad skall vi äta? Vad skall vi dricka? Vad skall vi ta på oss? Allt sådant jagar hedningarna efter. Men er himmelske fader vet att ni behöver allt detta.”*

Jesus säger att den Gud som är hos dig nu och vet vad du behöver möter dig också imorgon. Och har du frid inför din morgondag kan du stanna upp och se på blommor och lyssna på fåglar och njuta av livet.

Småbarnsmamman i Svenska Dagbladets artikelserie berättar om en liknande upptäckt. Hon berättar hur det var att äntligen kunna *höra snön som knarrade under hästens hovar, känna smaken av en god lunch och se träden längst vägen till jobbet.*

Terapeuten Tommy Hellsten svarar på frågan hur det kan komma sig att människor som vet att de snart ska dö blir bättre på att leva i nuet. *”Döden har en tendens att väcka oss till liv. Det finns inte någon som på dödsbädden ångrar att de inte ägnade tillräckligt mycket tid åt firman.”*, säger han, och menar att när man slutar med att skjuta upp livet till morgondagen börjar man leva i nuet. *”Då börjar man förverkliga allt det man har sparat till sen och börjar leva här och nu”*. (SvD, 19 december 2005) Jag tror att det stämmer för när min mamma var döende i cancer med bara dagar kvar att leva sa hon: - *Jag har aldrig sett världen så vacker som nu.*

Men inte ska du vänta till dess.

Kanske skulle du tala med Gud om din brist på frid inför framtiden för att få förmåga att leva här och nu.

Jesus säger så mycket i några få ord: - Er Fader vet vad ni behöver.

3. Du behöver förnöjsamhet

Tacksamheten gör dig närvarande. De förbittrade är alltid kvar i sin gårdag. De rastlösa är på språng mot sin morgondag. Men de tacksamma är närvarande.

Det är underbart att vara tillsammans med en tacksam människa. Få upplevelser är så uppfriskande och uppmuntrande. Kom ihåg Philip Yanceys ord: *"Om du kan genomleva en sekund så kan du genomleva en dag, och hur du lever en dag är när allt kommer omkring hur du lever ditt liv."*

Att förändra sitt liv låter så stort att vi ger upp utan att försöka. Men en dag kan du göra lite annorlunda. Och tillslut är summan av dina dagar ditt liv. Du kanske tycker att 10-15 minuter med Gud i början av en dag är ingenting. Men 15 minuter gånger 365 dagar är någonting stort. Och det gånger 70 år är en tråd, som den tråd som gör en samling pärlor till ett smycke. Eller kanske som en ryggrad som bär upp livet.

I sin bok *"Gud är närmare än du tror"* ger John Ortberg exempel på hur man kan leva en vanlig dag med Jesus. Du borde läsa det kapitlet. Det kommer att hjälpa dig med din förnöjsamhet.

Nu eller aldrig. Vi lever nu eller aldrig. Och den som inte lever nu lever aldrig. Är rastlös, rotlös på jakt – eller kanske på flykt.

Får jag avsluta med en gammal bibeltext. Den är gammal **och** den är aktuell. Den är gammal för den skrevs för 3500 år sedan. Och den är aktuell för den uttalas nu och blir ny igen när vi läser den. Lyssna: *"Det var inte med våra fäder han slöt det förbundet utan med oss, vi som står här i dag, med alla oss som lever nu."* (5 Mos 5:3)

Gud söker oss. Oss, som lever nu.

Var det något jag glömt? Det var det där med grodan. Men jag spar det en minut.

Inbjudan

Så här var det med grodan. Jag ska läsa ett stycke för dig ur mitt brev till keramikern med grodorna: *"Häromdagen läste jag en bibelberättelse. En av de plågor som drabbade Egypten var grodor. Till slut ber Egyptens kapitulerande farao profeten Moses om förbön. Moses frågar: - När vill du bli av med grodorna? Och hans svar blir... imorgon! Sedan dess har jag funderat över svaret. Varför ännu en natt med grodor i sängen? Varför sa han inte **idag**?! Jag skulle vilja dricka mitt morgonkaffe ... och låta grodan som kryper upp ur koppen påminna mig att fånga dagen, att inte skjuta upp det som borde göras idag och att se just den här nya dagens möjligheter för vad de är."*

För det är faktiskt nu eller aldrig.

Här är den plats och nu är den tid där Gud stämmer möte med oss. Vi dras både bakåt och framåt. Men både bakåt och framåt är bort från Gud och dessvärre också bort från oss själva och det liv vi är tänkte för.

För att leva nu behöver vi kanske försonas med vår gårdag och kanske få frid för vår framtid.

Kanske ska du gå till Jesu kors just nu för att försonas med din gårdag. Kanske ska du gå till hans öppna grav för att få frid för din framtid.

Kanske ska du tacka honom för ditt liv. För det är i förnöjsamheten och tacksamheten vi blir som mest närvarande inför den Närvarande.